

som indeholder flere end to beboelseslejligheder, og som ejes og bebos af deltagerne i et boligsameje, et boliginteressentskab, et boligkommanditselskab eller et andet fællesskab, der ikke er selvstændigt skattesubjekt, og hvor der til deltagelsen er knyttet en brugsret til en beboelseslejlighed i ejendommen, kan deltagerne anmode om en vurdering efter vurderingslovens § 33 A. Vurdering efter vurderingslovens § 33 A forudsætter, at deltagerne i fællesskabet for den pågældende ejendom indgiver en fælles anmodning herom inden den 1. juli 1995. Såfremt der er anmodet om en sådan vurdering, kan deltagerne vælge, at den herved fremkomne værdi pr. 1. januar i indkomståret af den lejlighed, som den enkelte deltager bebor, skal udgøre grundlaget for deltagerens lejeværdiberegning.

Stk. 5. Lejeværdiberegning efter stk. 4 forudsætter, at samtlige deltagere i fællesskabet i forbindelse med indgivelsen af selvangivelserne for indkomståret 1995 vælger, at ejendommen skal overgå til standardiseret lejeværdiberegning. Valg af lejeværdiberegning efter stk. 4 omfatter såvel indkomståret 1995 som fremtidige indkomstår for samtlige lejligheder i ejendommen, der tjener til bolig for en ejer.«

5. I § 15 E, stk. 1, ændres »§ 15 B« til: »§ 15 B eller § 15 C«.

6. I § 15 J indsættes efter stk. 7 som *stk. 8* og *9*:

»*Stk. 8.* Ejere af en udlejningsejendom omfattet af § 15 C, stk. 1 eller stk. 2, kan, bortset fra de udgifter, som er omfattet af stk. 5, ikke fradrage den efter 2. pkt. beregnede del af de til ejendommen knyttede udgifter, herunder afskrivninger på særlige installationer. Denne del beregnes som summen af de ved vurderingen efter § 15 C, stk. 1 eller stk. 2, fremkomne værdier af de af ejerne beboede lejligheder i ejendommen divideret med summen af samme værdi og den ved vurderingen fremkomne værdi af den øvrige del af ejendommen. Der indrømmes ikke standardfradrag.

Stk. 9. Deltagere i et fællesskab omfattet af § 15 C, stk. 4, kan, bortset fra de udgifter, som er omfattet af stk. 5, ikke fradrage ejendommens udgifter, herunder afskrivninger på særlige installationer, hvis denne udelukkende tjener til bolig for deltagerne. Er en del af ejendommen udlejet, kan deltagerne ikke fradrage den efter 3. pkt. beregnede del af ejendom-

mens udgifter, herunder afskrivninger på særlige installationer. Denne del beregnes som summen af de ved vurderingen fremkomne værdier af de af deltagerne beboede lejligheder i ejendommen divideret med summen af samme værdi og den ved vurderingen fremkomne værdi af den øvrige del af ejendommen. Der indrømmes ikke standardfradrag.«

7. I § 15 K, *stk. 1*, indsættes som *3. pkt.*:

»For ejere af en udlejningsejendom omfattet af § 15 C, stk. 1, stk. 2 eller stk. 4, gælder dog § 15 J, stk. 8 henholdsvis stk. 9.«

§ 2

I lov om vurdering af landets faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 550 af 9. juli 1991, som ændret ved lov nr. 427 af 25. juni 1993, foretages følgende ændring:

Efter § 33 indsættes:

»§ 33 A. For ejendomme, hvor der er anmodet om vurdering efter ligningslovens § 15 C, stk. 1, ansætter vurderingsrådet efter stk. 3 en særskilt ejendomsværdi for den del af ejendommen, der tjener til bolig for ejeren, og efter stk. 4 en særskilt ejendomsværdi for den resterende del af ejendommen. De nævnte særskilte ansættelser kan tilsammen afvige fra den ejendomsværdi, der ansættes for den samlede ejendom.

Stk. 2. For ejendomme, hvor der er anmodet om vurdering efter ligningslovens § 15 C, stk. 2 eller 4, ansætter vurderingsrådet efter stk. 3 en særskilt ejendomsværdi for hver enkelt af de lejligheder m.v., der tjener til bolig for en ejer af ejendommen, og efter stk. 4 en særskilt ejendomsværdi for den resterende del af ejendommen. Reglen i stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Den særskilte ansættelse af ejendomsværdi som nævnt i stk. 1 og 2 for den del af en ejendom, som tjener til bolig for en ejer, foretages, som om den pågældende bolig var tinglyst som en selvstændig ejerlejlighed. Vurderingen foretages efter prisforholdene og ejendommens tilstand pr. 1. januar. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om vurderingen.

Stk. 4. Den særskilte ansættelse af ejendomsværdi som nævnt i stk. 1 og 2 for den del af en ejendom, som ikke tjener til bolig for en ejer, foretages, som om den pågældende del af